

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/139/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512207837
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7512207837.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu: C. R. M., K..Q..X., so sídlom Š. XX, C., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanej D. D., nar. X.X.XXXX, bytom N. P. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej X. S. S. K., so sídlom K. XX, E.Š., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Stará Baštová 2, Košice, o zaplatenie 248,95 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo 7. decembra 2015, č. k. 7C/165/2012-40

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v jeho napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka na strane žalovanej.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 19,37 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Mikluša do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice - okolie (ďalej aj „súd“) napadnutým uznesením konanie zastavil a Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 58,42 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka advokáta JUDr. Ladislava Mikluša, so sídlom Stará Baštová 2, Košice, do 15 dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatok z návrhu na začatie konania v sume 9,80 Eur žalobcovi.

O trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 a § 151 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), pričom zdôraznil, že žalobca v podaní, ktorým zobrať svoj návrh v celom rozsahu späť, dôvody späťvzatia neuviedol. Zastavenie konania preto procesne zaviniť žalobca a právo na náhradu trov konania patrí žalovanej. Žalovaná si však trovy konania v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila, žiadne trovy jej ani nevznikli.

Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka, súd poukázal na ust. § 93 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. účinného v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania (6.7.2012), s tým, že o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. Vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom vo výške 58,42 Eur, ktoré pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia 4.7.2012, písomné podanie na súd z 25.7.2012) vo výške 21,58 Eur/úkon podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, z hotových výdavkov zástupcu vedľajšieho účastníka vo výške režijného paušálu 2 x 7,63 Eur podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky. Uvedené úkony právnej služby súd považoval za účelne vynaložené, nakoľko sú procesnou obranou proti nároku žalobcu; písomné vyjadrenie právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vo veci z 25.7.2012

obsahuje skutočnosti vzťahujúce sa na predmet sporu, významné na posúdenie veci samej aj vzhľadom na v tom čase platnú právnu úpravu.

Uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka napadol včas podaným odvolaním žalobca z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vytýkal súdu prvého stupňa nesprávne posúdenie veci, ak priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej napriek tomu, že ide o neúčelne vynaložené trovy. Uviedol, že samotnou úlohou združenia na ochranu spotrebiteľa je práve ochrana spotrebiteľa a výkonom tejto ochrany združenie naplnia svoje poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Tvrdil to, že vedľajší účastník vstúpil do konania automaticky a bez toho, aby vopred vedel o konkrétnych okolnostiach sporu, jeho vstup nebol žiadnym prínosom, keď vo svojom vyjadrení, podobne ako aj v mnohých iných obdobných konaniach, žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premĺčania nároku bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu a vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Z ust. § 93 ods. 2 O.s.p. nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí (viď rozhodnutie NS SR z 5. februára 2013, sp.zn. 3Cdo 188/2012). Uviedol, že na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorí sa zúčastňujú konania nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p.. Poukazoval aj na prostriedky poskytované štátom na podporu ochrany spotrebiteľa.

K odvolaniu podal vyjadrenie vedľajší účastník, ktorý navrhol rozhodnutie o trovách konania potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na princíp rovnosti zbraní, podľa ktorého nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti žalobcovi, ktorý inicioval tisíce konaní v celej Slovenskej republike a je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou, ktorá ho zastupuje v každom konaní, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zastúpenia. Aj vzhľadom na početnosť sporov, ktoré žalobca inicioval, bolo nutné na riadne chránenie práv čo najväčšieho počtu spotrebiteľov použiť aj profesionálnu zručnosť, teda právnu pomoc advokáta. Bol toho názoru, že vstup vedľajšieho účastníka do konania a jeho vyjadrenie k návrhu boli nanajvýš účelné, pretože žaloba bola nedôvodná. Ak by si žalobca uplatňoval pohľadávky v súlade so zákonom, nemal by problém s trovami vedľajšieho účastníka.

Žalobca nepreukázal nesúhlas spotrebiteľa so vstupom do konania, preto je jeho úvaha o nadbytočnosti vstupu, resp. o nesprávnom postupe súdu účelová a neopodstatnená. Vedľajší účastník ďalej uviedol, že pojem účelne vynaložené trovy treba chápať ako poistku pred hradením trov nesúvisiacich s konaním. V danom prípade šlo o trovy právneho zastúpenia, ktoré súviseli s konaním, vyjadrenie k žalobnému návrhu bolo vykonané s náležitou starostlivosťou a relevanciou, právny zástupca vedľajšieho účastníka podal vyjadrenie k žalobnému návrhu až potom, čo sa s jeho obsahom dôsledne oboznámil. Vedľajší účastník svoje právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal sám pri prvom úkone, ktorý mu patrilo. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo spôsobilé pozitívne ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa. Uplatnené trovy konania boli vypočítané v súlade s vyhláškou o odmenách a náhradách advokátov. Účelnosť úkonov právnej služby je možné posudzovať iba cez objektívne kritériá, teda či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu. Je nepochybné, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom konania a tak v súlade s Ústavou SR a ustanoveniami O.s.p. má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta, a to od začiatku konania.

Úvahu žalobcu o tom, že ak vedľajší účastník poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky, bol uskutočnený neúčelný úkon právnej služby, pretože súdy musia ex offo prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky, nemá v ničom opodstatnenie a je absurdná. Ak by táto úvaha mala byť relevantná, potom by žiaden úkon právnej služby žalovanej, ktorá sa bráni pred neprávom, nemohol byť považovaný za účelne vynaložený, pretože súd je pri rozhodovaní viazaný zákonom, nemôže neprávom priznať, t.j. musí ex offo prihliadať na to, či uplatnený nárok žalobcu v sporovom konaní vyplýva z právnych

predpisov. Na podporu svojich argumentov ohľadom priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov v Slovenskej republike.

Odvolačný súd prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Žalobca podal odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnym posúdením veci je mylný výklad alebo aplikácia právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na zistený skutkový stav nemožno vôbec použiť.

Po preskúmaní veci z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovanej správne rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ktoré správne vyložil a aplikoval na zistený skutkový stav. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by sponchybovali aplikáciu ust. § 142 ods. 2 O.s.p. na daný prípad a odôvodňovali iné rozhodnutie o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom, preto odvolanie podané žalobcom nemožno považovať za opodstatnené.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. sa ako vedľajší účastník môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má na jeho výsledku právny záujem, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (odkaz 10a pod čiarou k § 93 ods. 2 O.s.p.).

Vedľajší účastník podľa § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpi do konania buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého účastníka urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností prípadu.

Z uvedeného ustanovenia je možné vyvodiť záver, že vedľajší účastník má jednak právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, rovnako má právo aj na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. V prejednávanej veci zoberal žalobca svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu. Tento dispozitívny úkon žalobcu bol dôvodom pre zastavenie konania. Z procesného hľadiska pritom platí, že žalobca späťvzatím návrhu na začatie konania procesne zaviniť zastavenie konania.

Podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. V prípade zastavenia konania je povinnosťou súdu skúmať procesné zavinenie za zastavenie konania a jedine v prípade, ak nie je možné procesné zavinenie zistiť, je možné o trovách zastaveného konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p..

Odvolačný súd konštatuje, že v prejednávanej veci procesne zaviniť zastavenie konania žalobca, čo znamená, že je povinný nahradiť trovy konania. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovaným trovami konania vznikli, je však nepochybné, že trovy vznikli vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na strane žalovanej. Preto žalobcovi vznikla povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Odvolačný súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že trovy vedľajšieho účastníka treba považovať za účelne vynaložené, najmä s prihliadnutím k tomu, že k späťvzatiu návrhu došlo po vyjadreniach právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

V prípade náhrady trov zastaveného konania platí, že účastník konania má právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil výrok o trovách vedľajšieho účastníka v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 O.s.p..

Vedľajší účastník mal v odvolacom konaní úspech, preto mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.), pozostávajúcich z odmeny za poskytnutú právnu službu - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 10,79 Eur podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, k tomu paušálna náhrada hotových výdavkov 8,58 Eur, spolu náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 19,37 Eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť advokátovi JUDr. Ladislavovi Miklušovi, v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.